

MANIFEST

IMPACTE DE LA COVID-19 EN
LA JOVENTUT VALENCIANA.
ANÀLISI I PROPOSTES

CONTINGUT

04

INTRODUCCIÓ

06

1. POLÍTIQUES INTEGRALS
I TRANSVERSALS DE
JOVENTUT I EL SEU
SISTEMA

08

2. SALUT I BENESTAR

11

3. EMANCIPACIÓ

13

4. EDUCACIÓ INTEGRAL

16

5. RECONSTRUCCIÓ
EQUITATIVA I
SOSTENIBLE

INTRODUCCIÓ

La Covid-19 ha canviat radicalment la situació en què ens trobàvem. Fa uns mesos que fem front a una pandèmia que ens ha portat multitud de canvis a les nostres vides, havent d'adoptar decisions i mesures de forma ràpida per adaptar-nos al nou context. Tot ha canviat: els estudis, el treball, les relacions, el temps lliure...

La crisi sanitària ha suposat el confinament, el distanciament social i la paralització de l'economia. Per estos motius, esta crisi sanitària comporta unes conseqüències socials i econòmiques, que no sols ens han afectat estos últims mesos o ens afectarà en el present més recent, sinó que ens afectaran a curt, mitjà i llarg termini.

A més, donades estes mesures excepcionals que s'han anat adoptant de manera gradual per part de les institucions i que han tingut per objecte limitar la propagació de la Covid-19 i el contagi de la ciutadania, **els factors que determinen que la joventut siga un col·lectiu poblacional vulnerable s'han agreujat i encara s'agreujaran més.**

La joventut constitueix un dels sectors d'edat i col·lectius poblacionals més vulnerables. La taxa de pobresa o exclusió social (AROPE) mostra que un 38,8% del total de les persones valencianes entre 16 i 29 anys es troba en situació de pobresa o exclusió social l'any 2018. Esta situació es dona per l'acumulació de molts factors. El Consell Valencià de la Joventut, en col·laboració amb el Consejo de la Juventud de España, el Instituto de la Juventud de España i l'Institut Valencià de la Joventut, va presentar en febrer de 2020 les dades de l'Observatori d'Emancipació del primer semestre de 2019 que mostren que sols el 19% de les persones joves de la Comunitat Valenciana es poden emancipar; que hi ha un 28,3% d'atur juvenil a la Comunitat Valenciana; que el 92,5% dels contractes signats per les persones joves valencianes són temporals; o que una persona jove valenciana ha de destinar un 71,7% del seu salari per al pagament d'una mensualitat de lloguer.

En esta crisi no tota la gent vulnerable és jove, però quasi tota la gent jove sí que és vulnerable. Si bé les persones joves no són les més afectades directament per la Covid-19 en l'àmbit de la immunologia, la majoria de les persones joves sí s'han vist, es veuen i es veuran afectades per les conseqüències socials, econòmiques i de salut personal, situant-les en un escenari de desprotecció vital contra el que és necessari actuar immediatament.

En esta emergència sanitària, econòmica i social provocada per la Covid-19, tant la protecció com l'adopció de mesures dirigides als sectors i col·lectius més vulnerables, han de constituir la prioritat de les actuacions de les administracions públiques. Però, per a l'adopció de mesures dirigides a sectors i col·lectius poblacionals vulnerables analitzar les necessitats específiques d'aquests, tenint en compte els seus drets i les situacions que viuen.

INTRODUCCIÓ

Per això, **el Consell Valencià de la Joventut**, amb la col·laboració de les seues entitats membre, **ha generat este document que recull l'anàlisi de les diferents situacions derivades de la Covid-19 i les propostes per tal d'alleugerir este impacte en la joventut valenciana**. Les propostes responen a **5 eixos principals**:

1. Polítiques integrals i transversals de joventut i el seu sistema
2. Salut i benestar
3. Emancipació
4. Educació integral
5. Reconstrucció equitativa i sostenible

Ahora, estos eixos emmarquen les propostes dirigides a l'assoliment de les següents **finalitats**:

- Que hi haja coordinació en les polítiques de joventut per part de les institucions i que es mantinga el sistema valencià de joventut.
- Que s'aposte per reforçar l'atenció pública en matèria de benestar i salut.
- Que el procés d'emancipació de les persones joves no es veja interromput i que es reforce.
- Que es tinga en compte l'educació com una oportunitat d'aprenentatge integral per fer front a la crisi social.
- Que la reconstrucció social no es deixe ningú enrere i que supose un replantejament de la relació amb el medi ambient.

Amb este document, ens proposem que les administracions públiques (autonòmiques i estatals) i altres entitats tinguen en consideració les necessitats de la joventut valenciana a l'hora de plantejar les mesures per a la recuperació davant la crisi del coronavirus. A més, este document es mantindrà actualitzat per adaptar-se a l'evolució de la situació.

1. POLÍTIQUES INTEGRALS I TRANSVERSALS DE JOVENTUT I EL SEU SISTEMA

Com diu la Llei 15/2017, de 10 de novembre, de la Generalitat Valenciana, de polítiques integrals de joventut, ***“tant la Generalitat com les diferents administracions públiques implicades, i també la societat en general, han d’assumir la necessitat d’unes sòlides polítiques de joventut, no sols com un conjunt de garanties i drets per al desenvolupament dels nostres joves sinó també com un element estratègic de desenvolupament social”.***

En este sentit, la Generalitat Valenciana, per mitjà de l’Institut Valencià de la Joventut (IVAJ), ha vingut desenvolupant els últims anys un sistema de polítiques integrals de joventut que ara més que mai ha de funcionar com la ferramenta de suport per al desenvolupament personal i col·lectiu de les persones joves valencianes.

1.1. Sistema integral de joventut

Amb l’aprovació de l’Estratègia Valenciana de Joventut (EVJ), l’IVAJ es dota d’uns instruments sistèmics per a coordinar i desenvolupar les polítiques de joventut de manera integral: el Consell Rector de l’IVAJ, l’Oficina Tècnica de l’EVJ, l’Observatori Valencià de la Joventut, la Comissió Interdepartamental de Joventut, la Xarxa Jove, etc.

Tots estos instruments conformen un sistema integral de joventut valencià que ha de funcionar a tota màquina per tal que es puguen atendre les necessitats de les persones joves, habitualment, però especialment en moments de màxima vulnerabilitat com ho és esta crisi sanitària, social i econòmica de la Covid-19. A més, este sistema ha de comptar inexorablement amb les entitats juvenils i els consells de la joventut, que aporten al desenvolupament de les polítiques en un espai entre iguals

Per això, des del Consell Valencià de la Joventut **proposem:**

- Mantindre la dotació pressupostària del sistema integral de joventut.
- Complir l’Estratègia Valenciana de Joventut i fer funcionar les seues ferramentes (Consell Rector, Oficina Tècnica, Observatori, Comissió Interdepartamental) per al bon compliment de les polítiques.
- Reconèixer els consells de joventut com espais de debat de gent jove i com interlocutors amb l’administració.
- Canalitzar a través dels consells de joventut les inquietuds i propostes de tota la joventut, associada i no associada, del territori que pertoque.
- Comptar amb l’IVAJ, el CVJ, els consells locals i les entitats juvenils per a la presa de decisions, de forma que es tinguen en compte les necessitats de les persones joves.

1. POLÍTIQUES INTEGRALS I TRANSVERSALS DE JOVENTUT I EL SEU SISTEMA

1.2. Transversalitat de les polítiques de joventut

La transversalitat de les polítiques de joventut és un criteri central per al seu desplegament pràctic, i de la seua eficàcia depén, en bona part, que siguen realment integrals. En el cas valencià, per tant, no són polítiques que depenguen únicament de l'Institut Valencià de la Joventut, sinó que es prenen en tots els departaments de la Generalitat i, per tant, han d'estar coordinades.

Amb l'arribada de la crisi sanitària provocada per la Covid-19 esdevé una emergència social i econòmica que agreuja encara més les situacions que pateixen les persones joves. Açò obliga al fet **que les polítiques de joventut estiguen més coordinades que mai.**

Per això, des del Consell Valencià de la Joventut **proposem:**

- Crear, per part del Consell de la Generalitat, una Comissió Especial de Seguiment de l'impacte de la Covid-19 en la Joventut Valenciana, integrada almenys pels departaments amb més incidència en les polítiques de joventut (igualtat, ocupació, habitatge, educació, universitats, salut pública) i on participe el CVJ.
- Elaborar un estudi, entre l'IVAJ i el CVJ, per analitzar l'impacte de la Covid-19 en la joventut valenciana a curt, mitjà i llarg termini.

2. SALUT I BENESTAR

2.1. Salut mental

Abans de la crisi de la Covid-19, un número significatiu i cada vegada major de joves ja mostrava problemes de salut mental com l'estrés, l'ansietat, la depressió i altres malalties mentals. Hui en dia, a Europa s'estima que entre el 10% i el 20% de les persones joves tenen problemes de salut mental, segons dades de la Comissió. A més, l'informe de defuncions de l'INE de 2017 assenyala que el suïcidi és la primera causa de mort externa, sent més destacable en la franja d'edat de 15 a 39 anys. El trastorn d'ansietat és, probablement, un dels trastorns més freqüents que condicionava la salut mental de les persones joves abans de la crisi.

La crisi de la Covid-19 ha agreujat estos problemes: alta inestabilitat i incertesa, estrés i impacte emocional del confinament. A més, les conseqüències socioeconòmiques de la crisi generen i generaran tensió econòmica, incertesa sobre el futur, frustració, desmotivació, etc.

Per això, des del Consell Valencià de la Joventut **proposem:**

- Reforçar de forma prioritària el sistema públic d'assistència psicològica permanent, especialment la dirigida a les persones joves.
- Garantir recursos públics de salut mental per a les persones joves amb addiccions.
- Posar en marxa estratègies de prevenció psicològica per tal d'evitar que els símptomes negatius acaben convertint-se en psicopatològics.
- Enfortir els vincles i la comunicació entre l'atenció primària i la salut mental.
- Augmentar els recursos per a l'acompanyament, potenciant teràpies que puguen ajudar amb la gestió emocional (per exemple, teràpies grupals entre iguals).
- Implicar l'Educació Formal i l'Educació No Formal en el procés de suport i acompanyament a les persones joves per (re)conèixer les seues emocions i gestionar-les.
- Garantir l'accés a la cultura i l'art per a les persones joves com a espai i ferramenta de benestar emocional.

2. SALUT I BENESTAR

2.2. Salut pública

Encara que les persones joves no constituïsquen el principal col·lectiu de risc en la crisi sanitària, algunes pautes durant el confinament sí que poden empitjorar les seues condicions de salut física i general.

En este sentit, **per a les persones joves és igual de crucial que el sistema de salut pública funcione amb totes les capacitats** i es reforce de forma que es puga atendre qualsevol conseqüència de salut derivada d'esta crisi.

Per això, des del Consell Valencià de la Joventut **proposem**:

- Reforçar el sistema sanitari públic valencià.
- Garantir que les persones joves tinguen accés al material de protecció per poder avançar en igualtat de condicions en els processos de desescalada de la crisi sanitària.
- Reforçar els canals d'informació i comunicació amb les persones joves que pateixen barreres discriminatòries (com l'idioma o la bretxa digital).
- Fomentar hàbits de vida saludable i activa que reduïsquen l'impacte del trencament amb la quotidianitat i la vida sedentària del confinament.
- Garantir l'accés universal a la sanitat de totes les persones, independentment de la seua situació o condició.

2. SALUT I BENESTAR

2.3. Salut social

La crisi sanitària ha comportat el desplegament d'un seguit de normes de confinament i distanciament social. **Esta situació ha fet que es trencaren totes les dinàmiques de relació social** i que ens en plantejarem noves. S'ha produït un trencament amb la quotidianitat, i després d'açò caldrà establir nous hàbits que ens ajuden a mantindre les nostres relacions.

A més, i malauradament, les persones joves s'han convertit en un focus mediàtic que les ha descrites de forma adultcentrista i paternalista, derivant en un aïllament social d'estes per identificar-les com potencials propagadores del virus, i creant una percepció negativa sobre la joventut que posa en risc la cohesió social.

Per això, des del Consell Valencià de la Joventut **proposem**:

- Pensar en les persones joves com un col·lectiu amb necessitats específiques de relació social que requereixen mesures adaptades i normes que els permeten recuperar les seues dinàmiques de relació social (per exemple, prioritjació d'obertura de centres juvenils o altres espais on poder trobar-se i relacionar-se).
- Informar, comunicar i proposar de forma no-adultcentrista, evitant els discursos negatius sobre la joventut i les crítiques a les persones joves pel simple fet de ser joves.
- Escoltar les persones joves com a persones amb drets i capaces d'explicar les realitats que viuen i proposar solucions.

3. EMANCIPACIÓ

3.1. Habitatge

Les dades de l'Observatori d'Emancipació Juvenil del Consejo de la Juventud de España (CJE), en què col·labora el CVJ, presentades en febrer de 2020, i que fan referència al primer semestre de 2019, mostren que 4 de cada 5 persones menors de 30 anys no es poden emancipar a la Comunitat Valenciana. La taxa d'emancipació residencial de la població entre 16 i 29 anys en la Comunitat Valenciana se situa en el 19%. És a dir, que sols 1 de cada 5 persones joves valencianes es pot emancipar.

Esta situació es deu, en gran part, pel preu de l'habitatge i pels ingressos de les persones joves, de manera que una persona jove valenciana ha de destinar un 71,7% del seu salari per al pagament d'una mensualitat de lloguer. **Unes dades que apunten a empitjorar donada la crisi econòmica derivada de la Covid-19.**

Per això, des del Consell Valencià de la Joventut **proposem**:

- Ampliar el pressupost destinat a les ajudes al lloguer per a joves.
- Crear ajudes al lloguer per a joves que hagen patit un ERTD, donat que es calcula que els seus ingressos actuals són el 70% del seu salari i açò significa que haurien de destinar íntegrament el seu sou per a emancipar-se.
- Rescatar la renda bàsica d'emancipació com una ajuda que permeta una emancipació real i de qualitat (més enllà d'unes ajudes al lloguer que es cobren una vegada efectuada la despesa).
- Incloure la joventut com un col·lectiu específic a atendre en qualsevol pla estratègic d'ajudes i subvencions.
- Regular els preus del lloguer i l'habitatge en general.
- Regular els cessaments de contractes de lloguer en la situació que vivim.

3. EMANCIPACIÓ

3.2. Ocupació

L'Observatori d'Emancipació Juvenil també apunta que l'atur juvenil augmenta fins al 28,3% en la Comunitat Valenciana, els contractes de caràcter temporal representen el 92,5% dels contractes signats per persones joves, i el salari d'una persona jove valenciana es troba entre els més baixos de l'Estat.

Esta situació de precarietat laboral ha suposat, en el context de l'actual crisi, conseqüències més greus per a les persones joves, que han patit acomiadaments, ERTOS i nul·les oportunitats d'accedir al mercat de treball.

Per això, des del Consell Valencià de la Joventut **proposem:**

- Reforçar les polítiques públiques i els plans d'ocupació juvenil que facen front a l'atur estructural de les persones joves, així com reforçar la formació i l'acompanyament en la recerca activa d'ocupació.
- Ampliar l'edat per poder acollir-se a l'Ingrés Mínim Vital, a partir dels 16 anys.
- Garantir que les persones joves que hagen patit un ERTU per força major cobren la prestació en el temps establert.
- Promoure que no s'acomiade o, en cas de necessitat, es prioritze l'aplicació d'ERTOs per causes econòmiques quan acaben els ERTOS per força major davant l'acomiadament.
- Garantir, una vegada passat el 30 de juny (període d'aplicació dels ERTOS de força major), que les persones joves amb aplicació d'ERTOS per causes econòmiques puguen acollir-se a l'Ingrés Mínim Vital.
- Garantir que la destrucció d'ocupació no comporte aprofitar la situació per a la contractació de joves becaris en compte personal laboral.
- Regulació d'un marc de pràctiques laborals i no laborals (que afecten majoritàriament les persones joves) per garantir drets laborals, aprenentatge de qualitat i/o inclusió de qualitat al mercat de treball.
- Impulsar polítiques públiques d'ocupació juvenil en el sector cultural i artístic, reforçant l'acompanyament emocional de les persones joves que estan estudiant per a dedicar-se a la cultura.

4. EDUCACIÓ INTEGRAL

4.1. Educació formal

Els centres educatius, el personal docent i l'estudiantat s'ha trobat sense recursos suficients per a adaptar-se a la realitat que exigeix la crisi sanitària.

La bretxa digital afecta una bona part de l'estudiantat. Un 10%, segons el Gobierno de España, no té ordinador a casa; altres es troben amb dificultats per accedir a Internet i altres han de compartir els mitjans tecnològics de la casa amb els pares i les mares que estan fent teletreball. I no necessàriament tot l'alumnat amb accés a mitjans digitals pot rebre el suport suficient per a adquirir bé les competències. Les conseqüències poden ser especialment preocupants per a les famílies amb pitjors condicions socioeconòmiques i estudiants amb major risc d'abandonament escolar. Per això, és necessari prendre mesures per a reduir l'impacte educatiu i garantir que ningú es quede enrere.

A més, el fet de no poder seguir de forma efectiva les classes, la sobrecàrrega de feina i el retard en la presa de decisions sobre l'avaluació, genera incertesa i estrés entre alumnes i estudiants, que se sumen a les emocions derivades de la crisi sanitària i el confinament.

Per això, des del Consell Valencià de la Joventut **proposem**:

- Que les administracions educatives (ministeris, conselleries i centres educatius) escolten de forma activa l'estudiantat no associat, les organitzacions estudiantils i els òrgans de representació d'estudiants i atenguen les seues necessitats a l'hora de prendre mesures.
- Aclarir, com més prompte millor, el format d'exàmens d'accés a la universitat, apostant perquè s'incremente l'opcionalitat (amb més models de preguntes) sense canviar-ne l'estructura.
- Emetre permisos perquè l'estudiantat pugui moure's a residències estudiantils o habitatges llogats per a recollir material necessari per als exàmens.
- Redactar de forma coordinada un protocol de tornada als centres educatius en què es tinga en compte l'adaptació de les ràtios amb mesures per a la no discriminació (adaptacions horàries, més professorat...).
- Preparar una adaptació curricular que permeti, no sols reforçar coneixements, sinó acompanyar l'alumnat en la tornada (incertesa, por al desconegut, dol...).

4. EDUCACIÓ INTEGRAL

- Confeccionar un pla de formació obligatòria per al personal docent que el prepare abans de la tornada a l'activitat educativa: noves rutines i hàbits, acompanyament emocional de l'alumnat, adaptació curricular, etc.
- Potenciar els protocols de prevenció i reforçar les vies d'atenció; encara que no presencialment, un contacte freqüent amb mestres i professorat ajudaria a detectar casos i posar solucions.
- Ampliar les beques de menjador i les beques d'estudi, per pal·liar l'empitjorament de les situacions econòmiques de famílies i estudiants.
- Eliminar els requisits acadèmics de les beques d'estudi, de les parts fixes i variables, del Ministeri i la Generalitat.
- Reduir les taxes universitàries, programant una baixada progressiva i incidint especialment en les segones, terceres i posteriors matrícules (que s'incrementaran en el pròxim curs).
- Reforçar pressupostàriament l'adaptació digital del currículum, així com aprovar ajudes econòmiques per a la superació de la bretxa digital.
- Oferir formació a estudiantat, professorat i famílies per tal d'eliminar les diferències de competències tecnològiques per garantir un ensenyament, un aprenentatge i un acompanyament de qualitat (sense donar per fet que les persones joves saben usar les TIC més enllà dels mòbils i les xarxes socials).
- Reforçar pressupostàriament l'elaboració de material curricular adaptat per a les persones amb discapacitat.
- Reforçar l'educació integral cultural i artística per dotar a les persones de ferramentes i habilitats d'expressió personal i col·lectiva.

4. EDUCACIÓ INTEGRAL

4.2. Educació No Formal

Donada l'àmplia experiència de les entitats juvenils en la planificació d'activitats d'Educació No Formal, cal comptar amb elles per al disseny i l'organització de les activitats de reforç escolar i d'oci educatiu, que **a través de l'educació en valors fan que xiquetes, xiquets i joves siguen protagonistes en el seu creixement personal**, adaptant-se a les seues realitats i necessitats individualitzades.

Este tipus d'activitats comporten una gran preparació prèvia, ja que es veuen implicades les famílies, les administracions públiques o propietàries de cada zona d'acampada, les empreses d'autobús per la mobilitat, i altres tipus d'empreses i recursos que intervenen en el desenvolupament de la seua activitat habitual. A més hi ha les persones voluntàries que trauen any darrere any estos projectes, compaginant la preparació amb els seus exàmens i treballs amb tota la burocratització que suposa dur a terme els permisos per a realitzar el campament, i hi ha moltes xiquetes, xiquets i joves implicats. Per això, es fa necessari que les administracions prenguen decisions de la forma més àgil possible, mantenint informades a les entitats juvenils. De fet, l'estiu és una estació especial i crucial per a estes entitats que fiquen fi als seus projectes anuals, reservant per a este espai molts dels objectius marcats, per l'ambient i el clima tan afavoridor que suposa esta activitat.

Per això, des del Consell Valencià de la Joventut **proposem**:

- Mantindre la partida pressupostària i les ajudes destinades a les entitats d'Educació No Formal, així com flexibilitzar la justificació (donat que l'acció educativa ha hagut de canviar).
- Garantir el dret a l'oci educatiu, com indica la Llei de polítiques integrals de joventut, per tal que xiquets, xiquetes, adolescents i joves puguen accedir-hi. Visibilitzar l'oci educatiu i l'Educació No Formal com a instrument fonamental per a la inclusió social.
- Treballar per donar solució als campaments, tenint en compte les necessitats de les entitats o, en cas que no es puguen fer, afavorir espais i recursos per tal de crear alternatives.
- Fomentar els espais de participació i interlocució entre l'administració i les entitats.
- Comptar amb les entitats juvenils per a la presa de decisions respecte a la desescalada i la recuperació de l'activitat.

5. RECONSTRUCCIÓ EQUITATIVA I SOSTENIBLE

La crisi que vivim ha comportat una destrucció social i econòmica que s'ha de revertir. Esta reversió és important, perquè **suposa un moment oportú per al replantejament de les relacions i el plantejament de canvis estructurals.**

Hi ha persones a les quals la crisi de la Covid-19 els afecta d'una forma més particular o agreujada a causa de discriminacions prèvies. És el cas de les dones, les persones amb discapacitat i altres col·lectius que cal tindre en compte per al disseny de les mesures amb què es pretén actuar durant la crisi sanitària i en la recuperació posterior.

Per això és important que la reconstrucció social no es deixi ningú enrere i que supose un replantejament de la relació amb el medi ambient.

5.1. Feminismes i diversitat

Durant el període de confinament també s'han produït canvis en les formes de relacionar-nos, en què **la violència sobre les dones s'ha perpetuat d'altres formes**, també cap a les dones joves, com pot ser el control de l'activitat a través del mòbil o el ciberassetjament. De fet, han augmentat un 60% les telefonades al 016 per a demanar ajuda per violència de gènere.

També són moltes les persones joves LGTBI que conviuen amb situacions de discriminació properes que de vegades poden ser provocades per familiars o altres persones de l'entorn amb què es conviu. Estes situacions s'han vist agreujades pel confinament.

Per això, des del Consell Valencià de la Joventut **proposem:**

- Introduir la presència i la participació de dones (també joves) en espais de decisió de les mesures i polítiques de la crisi de la Covid-19.
- Fer un seguiment i acompanyament (emocional, psicològic) de les dones víctimes de violència de gènere durant la crisi de la Covid-19, extremant la seua protecció i facilitant tot el possible la comunicació amb els seus serveis de referència
- Visibilitzar les xifres sobre el nombre d'atencions i sol·licituds d'ajuda cap a les víctimes de violència de gènere que s'estan produint durant la crisi de la Covid-19, per tal de mostrar la permanència de la problemàtica que actualment està sent poc mediàtica perquè els assassinats s'estan reduint.

5. RECONSTRUCCIÓ EQUITATIVA I SOSTENIBLE

- Educar en competències digitals amb perspectiva de gènere per fer front al creixent nombre de casos de ciberassetjament.
- Facilitar canals perquè les dones joves puguem evidenciar l'assetjament, creant xarxes entre elles de suport i sororitat.
- Treballar entre iguals les situacions que visibilitzen les dones per educar la mirada i perspectiva dels homes.
- Conscienciar i sensibilitzar a la població de la responsabilitat social i col·lectiva que tenim en la tasca de donar veu d'alarma quan escoltem i/o vegem agressions masclistes, encara que aquestes es produïsquen dins del mateix domicili.
- Visibilitzar les cures i la importància que tenen les tasques, repartint-les per igual en la llar.
- Introduir la coeducació tant en l'Educació Formal com en l'Educació No Formal.
- Fer campanyes de conscienciació en joves sobre models relacionals per a combatre pràctiques masclistes com el control de la parella.
- Realitzar un estudi sobre l'impacte de la pandèmia de manera particular en dones i específicament en hàbits i violències sobre dones joves.
- Augmentar els pisos de protecció a víctimes de violència de gènere i reforçar la resta de campanyes i protocols de prevenció i protecció.
- Proporcionar formació bàsica obligatòria a les forces i els cossos de seguretat en feminismes i drets LGTBI. També proporcionar formació al personal sanitari.
- Continuar fent campanyes de visibilització dels drets LGTBI.
- Reformular l'Orgull LGTBI per no perdre l'oportunitat de visibilitzar-ho.
- Augmentar i reforçar els recursos del servei Orienta de la Generalitat.
- Recollir dades de gent jove que haja patit violència durant el confinament.
- Augmentar l'educació afectiva-sexual des de la infància.
- Garantir espais segurs per a les persones que pateixen assetjament en la tornada del confinament.

5. RECONSTRUCCIÓ EQUITATIVA I SOSTENIBLE

5.2. Inclusió social

Hi ha molts altres col·lectius i persones que cal tindre en compte per al disseny de les mesures amb què es pretén actuar durant la crisi sanitària i en la recuperació posterior.

Per això, des del Consell Valencià de la Joventut **proposem**:

- Complir l'article 4 de la Llei de polítiques integrals de joventut que reconeix a la joventut el dret a l'accés gratuït i universal a internet i a les tecnologies de la informació i la comunicació.
- Apostar per l'educació en diversitat cultural i desmentir les notícies falses.
- Proporcionar ferramentes i recursos perquè les persones joves puguen fer front als discursos d'odi i les notícies falses.
- Tindre en compte la realitat de les persones joves migrants a l'hora de prendre mesures i facilitar el seu benestar.
- Garantir l'accessibilitat de la informació, la formació i les activitats per a les persones joves sordes, amb recursos perquè les institucions i la societat pugua fer servir la llengua de signes, els subtítols i les plataformes de videointerpretació (per a les telefonades). També garantir-ne l'accessibilitat a les persones joves amb altres discapacitats.

5. RECONSTRUCCIÓ EQUITATIVA I SOSTENIBLE

5.3. Medi ambient

Abans de l'emergència sanitària ja ens trobàvem submergits en una emergència climàtica. De fet, amb la paralització de l'activitat pel confinament, hem pogut contrastar aspectes que visibilitzen la crisi climàtica: dependència del comerç internacional (i no el local i de proximitat), alts nivells de contaminació (que s'han vist reduïts a la meitat per la paralització), municipis poc pensats per a l'ús de vianants i la participació activa de les persones, etc.

Estos fets han de suposar la base per al **plantejament d'un nou model de relació amb el medi ambient**, des de la reflexió i l'autocrítica sobre com la nostra pròpia activitat influeix en la sostenibilitat del planeta.

Per això, des del Consell Valencià de la Joventut **proposem:**

- Desenvolupar accions des de tots els àmbits perquè la lluita contra el canvi climàtic siga una consciència col·lectiva, de forma que el patró de conducta ens faça ser partícips d'un model que vaja en equilibri amb el medi ambient.
- Prendre mesures que marquen el camí cap a un canvi de sistema que respecte el medi ambient, des de la corresponsabilitat, tant individual com col·lectiva (incloses les grans empreses i les administracions).
- Desenvolupar materials informatius i formatius perquè les persones joves i les entitats juvenils els puguen fer servir per a implicar-se en l'àmbit social i individual en temes com les compres al xicotet comerç, el reciclatge o la sostenibilitat de les seues accions quotidianes.
- Reforçar pressupostàriament els recursos destinats a l'educació ambiental, tant des de l'Educació Formal com des de l'Educació No Formal.
- Sensibilitzar sobre el model de consum i conscienciar sobre el comerç i l'economia de proximitat.
- Apostar per l'economia local enfront del comerç internacional. Adaptar els municipis (sobretot les ciutats) perquè es prioritze l'ús públic per a la ciutadania (també la jove) i es fomenta l'ús de la bici i el transport públic.
- Fomentar materials d'un sol ús alternatius als plàstics i estudiar l'ús de materials reutilitzables compatibles amb la crisi sanitària. Repensar el model turístic, promovent el turisme sostenible.

Consell
Valencià de
la Joventut